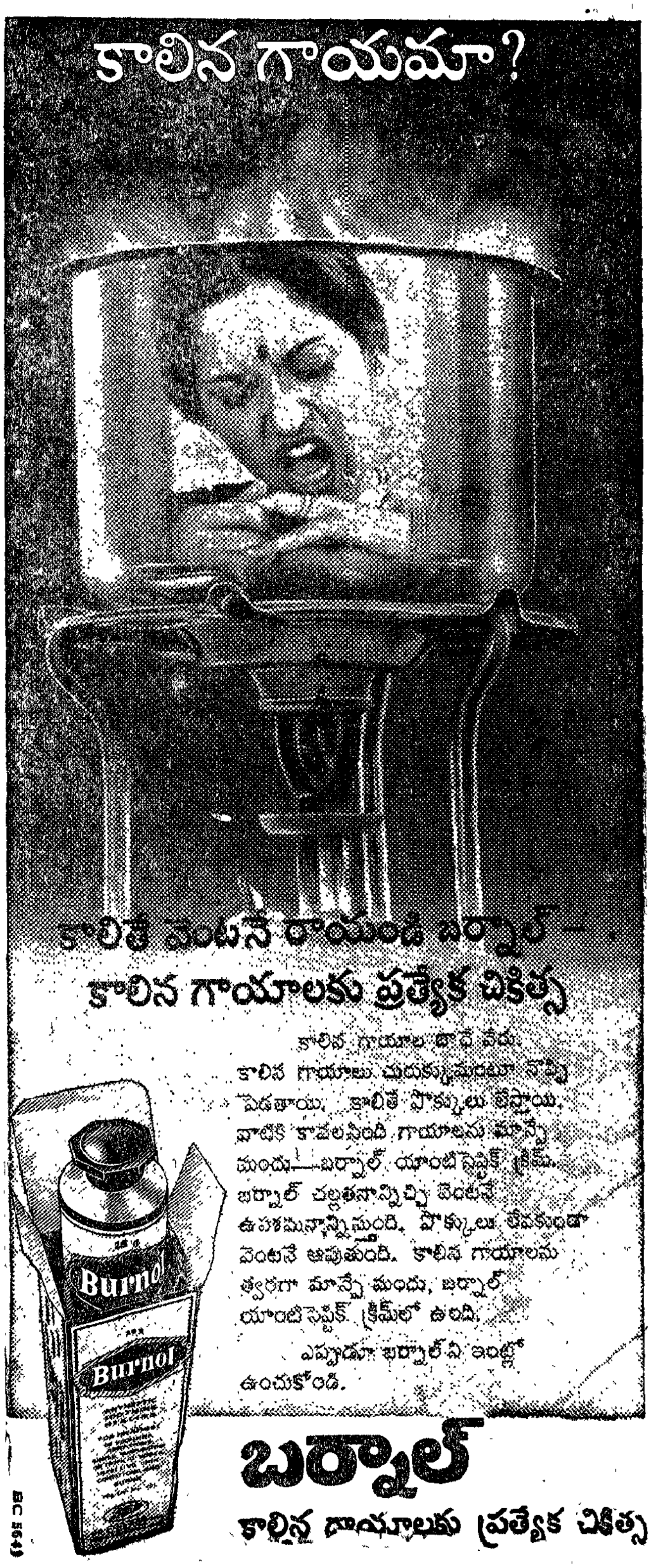

ఉదయం పదిగంటలయింది. భర్త రవి ఆఫీసుకెళ్ళాడు. తీరికగా వారపత్రిక చదువుతూ వరండాలో సోఫాలో కూర్చుంది వినూత్న.

పక్క పోర్షన్‌లో ఉంటున్న సుజాతకూడా పని ముగించుకుని వచ్చి, వినూత్న దగ్గర కూర్చుంది.

"మన ఎదురింట్లో ఉంటున్న చిట్టెమ్మగారు గుంటూరు నుంచి వస్తూ, జరీచీరెలు తెచ్చారంట. మనిద్దరం చెరో చీర తీసుకుందామా?" అడిగింది సుజాత.

"ఏమిటీ? చిట్టెమ్మగారు చీరలవ్యాపారం కూడా చేస్తారా?" అడిగింది వినూత్న ఆశ్చర్యంగా. "చిట్టెమ్మగారి బంధువులు గుంటూరులో ఉన్నారు ఆమె అక్కడకువెళ్ళినప్పుడల్లా, అక్కడ చవగ్గా వస్తాయని జరీ చీరెలు కొనుక్కొస్తుంది. మనలాంటి వాళ్ళం అడిగితే కాదనలేక తెచ్చిన ఖరీదుకే ఇస్తుంది. చాలా మంచావిడ. ఎప్పుడు కనిపించినా, నవ్వుతూ ఆప్యాయంగా మాట్లాడుతుంది."

"నెలాఖరు కదా? ఇప్పుడు డబ్బెక్కడుంది?"

"నా దగ్గర మాత్రం ఉందా ఇప్పుడు? జీతాలు రాగానే ఇచ్చేద్దాం. మనం ఆలస్యం చేస్తే ఉన్న చీరలన్నీ ఎవరో ఒకరు తీసుకుంటారు. ఎవరడిగినా కాదనలేరు ఆమె. జీతాలు వచ్చింతర్వాత డబ్బిస్తాం అంటే చీరెలు ఇస్తుంది."

"అప్పుచేసి చీరలు కొనుక్కోవటం ఎందుకులే సుజాతా? తర్వాత తీసుకుందాం." నసుగుతూ అంది వినూత్న.

"చిట్టెమ్మగారి సంగతి నీకు తెలియదు కాబట్టి ఆమె దగ్గర చీరలు తీసుకోవటానికి సిగ్గుపడుతున్నావు. ఈ వీధిలో ఎవరికి డబ్బు అవసరం వచ్చినా ఆమే సర్దుతుంది. మనం చీరలు జీతాలు వచ్చింతర్వాత తీసుకుందాంలే అనుకుంటె, ఈలోగా చీరలన్నీ అయిపోతాయి." వచ్చజెపుతున్న ధోరణిలో అంది సుజాత.

సుజాత మాటలు, వినూత్న మీద పని చేసాయి. సహజంగా అప్పుచేసి వస్తువులు కొనటంగానీ, చీరలు కొనటంగానీ వినూత్నకు అలవాటు లేదు. సుజాత బలవంతం మీద ఆమెతో కల్సి, చిట్టెమ్మగారింటికి వెళ్ళి, జీతాలు రాగానే డబ్బిస్తాం అని చెప్పి,

సుజాతతో బాటు, వినూత్న కూడా రెండు చీరలు తెచ్చుకుంది.

అలా వినూత్నకు, సుజాతకూ చిట్టెమ్మ గారితో మొదలయిన పరిచయం, రెండునెలలు గడిచేసరికి మంచి స్నేహంగా మారింది. అప్పుడప్పుడు చిట్టెమ్మగారు కూడా వీళ్ళింటికి రావటం మొదలుపెట్టింది. ఆమె గుంటూరు నుంచి చీరలు తీసుకొచ్చినప్పుడల్లా, అవసరం ఉన్నా లేకపోయినా ఆమెదగ్గర అప్పు పెట్టి చీరలు తెచ్చుకోవటం, ఆ తర్వాత డబ్బు చేతి కందినప్పుడు ఆమె కివ్వటం జరుగుతోంది. వీళ్ళిద్దరికీ కష్టసుఖాలు చెప్పుకునేందుకు చిట్టెమ్మగారు పెద్దదిక్కు అయింది.

సాయంత్రం నాలుగుగంటల సమయములో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కూర్చున్నారు వినూత్న, సుజాత. అంతలో అక్కడకు చిట్టెమ్మగారు కూడా వచ్చింది.

అయిదు నిముషాలలో, ఆమెకోసం వినూత్న జీడిపప్పు ఉప్మా తయారుచేసే సరికి, సుజాత టీ తయారుచేసి, పొగలు కక్కుతున్న మూడు కప్పుల టీ తీసుకొచ్చింది. టిఫిన్, టీ కార్యక్రమం పూర్తి అయింతర్వాత చిట్టెమ్మగారు తను వచ్చిన విషయం చెప్పింది.

"మీరిద్దరూ కూడా, చీటీపాటకు డబ్బు కడతారా ?" అని అడిగింది చిట్టెమ్మగారు.

"అస్సలు చీటీపాట అంటే ఏమిటో కూడా నాకు తెలియదు." అంది వినూత్న.

"నాకూ తెలియదు." అంది సుజాత.

"ఏం లేదమ్మా. అదేం బ్రహ్మవిద్యకాదు. ఈరోజుల్లో చీటీపాటను గురించి, మీకు తెలియదంటె నాకాశ్చర్యంగా ఉంది. పదిమంది కలిపి, పది వందల రూపాయలు, అంటే మనిషికి ఒక వంద రూపాయలు చొప్పున పెద్దమనిషి అనుకున్నామె చేతిలో పెడతారు. ఆ పదిమందిలో, డబ్బు అవసరం అయిన వాళ్ళు, పది రూపాయల నుంచి, ఒక్కసారి రెండు మూడు వందల రూపాయలు దాకా పాటపాడతారు. పాడేవాళ్ళు ఎక్కువ మంది ఉంటే వాళ్ళ, వాళ్ళ అవసరాలను బట్టి పాట పెరుగుతుంది. పాట వందరూపాయలకు ఆగి పోయిందనుకో, అప్పుడు పాటపాడుకున్న ఆమెకు వందరూపాయలు తగ్గించి, అందరి డబ్బూ కలిపి తొమ్మిదివందలు ఆమెకిస్తారు. మిగతా వందరూపాయల్ని, తమ పెట్టుబడి వందరూపాయలకు, లాభంగా పదిమంది సమానంగా పది పదులు పంచుకుంటారు. అంటె మీకు నెలకు వందరూపాయలకు పది రూపాయలు లాభం వస్తుంది. వరసగా పదినెలలూ అలా లాభం వస్తూనే ఉంటుంది. పాడుకోకుండా ఉంటే పదినెలలు గడిచింతర్వాత మీరు పది నెలల నుంచి కట్టిన డబ్బు మొత్తం వెయ్యి రూపాయలు ఒకేసారి చేతికొస్తుంది. మీరిద్దరూ కూడా చెరో వంద రూపాయలు కట్టండమ్మా."

ఆమె మాటలు వింటుంటే, సుజాతకు ఆశ పెరిగింది. ప్రతినెలా వందరూపాయలు కూడబెట్టుకుంటే, ఆవందకు పదిరూపాయలు లాభం వస్తుంది. పది నెలలు గడిచేసరికి వందరూపాయలు చేతికందుతాయి అనుకుంది. సుజాత సరేనంది. వినూత్న మాత్రం "మా వారికి తెలియకుండా నేనేపని చెయ్యను. ఆయనకు చెప్పి ఆయన ఒప్పుకుంటే తప్పకుండా కడతాను' అంది.

"అయ్యో పిచ్చితల్లి ! నువ్వెంత అమాయకురాలివమ్మా. ప్రతి విషయం మగవాళ్ళకు చెప్పుకుంటారా ! మొగుడికి తెలియకుండా, ఆడది ఎప్పుడయినా కొంత డబ్బు దాచుకోవాలి. ఎప్పుడు ఏ అవసరంవస్తుందో! మీ మంచికోరి చెబుతున్నాను. మీరు నా కూతుళ్ళాటివాళ్ళు. పది నెలలు తిరిగేసరికి, మీరు వెయ్యి రూపాయలు కూడబెట్టుకోగలుగుతారు. ఆ డబ్బుతో ఏ నగో నట్రో చేయించుకోవచ్చు. నువ్వుపొదుపు చేసిన డబ్బు, మీవారికి చూపితే ఆయనా సంతోషిస్తారు."

ఆలోచించగా వినూత్నకుకూడా చిట్టెమ్మ గారి మాటలు నిజమే ననిపించాయి. "సరేనండీ ! ఈ నెల సుజాతతో పాటు, నేను కూడా వంద రూపాయలు కడతాను" అంది.

ఇద్దరూ చెరో వందా తెచ్చి, చిట్టెమ్మ గారి చేతిలో పెట్టారు ఆ డబ్బు తీసుకుని ఆమె వెళ్ళిపోయిం తర్వాత "నెలకు వంద రూపాయలు కట్టాలంటే నెల చివరలో

డబ్బుకు ఇబ్బంది పడాలేమో" అంది వినూత్న.

"నెల చివరలో అంతగా డబ్బు అవసరం అయితే చిట్టెమ్మగారు సర్దుతుందిలే" అని ధైర్యం చెప్పింది సుజాత.

* * *

ఆరునెలలు గడిచిపోయాయి. ప్రతినెలా, చెరో వందరూపాయలు, చీటీపాటకు చిట్టెమ్మగార్కి ఇస్తూనే ఉన్నారు. ఇద్దరికీ డబ్బుకు ఇబ్బంది లేదు కాబట్టి, ఇదరూ చీటీపాట పాడుకోలేదు

చీటీపాటకు నెలకు వందరూపాయలు మిగల్చటంకోసం, ఎన్నో చిల్లర ఖర్చులతో బాటు, రోజూ కొనుక్కునే పావలా పూలు కూడా కొనుక్కోవటం మానేసింది సుజాత. చీటీపాటకు డబ్బు కడుతున్న విషయం ఇద్దరూ మగవాళ్ళకు చెప్పలేదు.

వినూత్న భర్త రవికి ఒక నెల జీతం రాలేదు. అయిదోతారీఖు తప్పనిసరిగా చీటీపాటకు వందరూపాయలు కట్టాలి. సుజాత దగ్గర తీసుకుందామన్నా, అన్ని ఖర్చులు పోను ఆమె దగ్గర కూడా అంతడబ్బు మిగలదు. వినూత్నకేం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు.

చిట్టెమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్ళి వంద రూపాయలు అప్పు అడిగింది వినూత్న.

"అయ్యో! ఇప్పుడు నా దగ్గర పది రూపాయలు కూడా లేవమ్మా. రెండురోజులు ముందుగా అడిగితే, రెండు వందలయినా ఇచ్చేదాన్ని. ఇప్పుడెలాగమ్మా? అయిదోతారీఖు తప్పనిసరిగా చీటీపాటకు డబ్బు కట్టాలి. లేకపోతే పదిమందీ గొడవచేస్తారు" అంది.

ఆ మాటకు వెన్నులోనుంచి వణుకు పుట్టుకు వచ్చింది వినూత్నకు. వెయ్యి రూపాయలు, మిగలకపోతే మిగలకపోయింది. అనవసరంగా ఇటువంటి ఊబిలో ఇరుక్కుపోయానే అని మనస్సులో ఎంతో బాధ పడింది.

"ఒక పని చెయ్యమ్మా. ఏదయినా ఒక బంగారు వస్తువుంటే ఇవ్వు. నాకు తెలిసినామె దగ్గర పెట్టి డబ్బు తెస్తాను. చీటీపాట వంద కట్టి, మిగతా డబ్బు జీతాలు రాలేదు అంటున్నావుగా నెల ఖర్చుకువాడుకో. మళ్ళీ మీవారి జీతం డబ్బు అందగానే గుట్టు చప్పుడు కాకుండా డబ్బు తెచ్చివ్వు. నీ వస్తువు నీ కందిస్తాను. వలుగురిలో పరువు పోగొట్టుకునేకంటే ఇది మంచి పద్ధతి కదా?" అంది.

చిట్టెమ్మగారు

అంతకంటే చెయ్యగలిగిందేం లేక, బంగారు వస్తువులు చిన్నవి తన దగ్గరేం లేకపోవటం వలన, చేతికున్న లావుపాటి బంగారు గాజు తీసి, చిట్టెమ్మగారి చేతిలో పెట్టింది వినూత్న.

నెల గడిచినా, చీటీ పాటకు వంద రూపాయలు పోను, మిగతా డబ్బు చిట్టెమ్మగారు వినూత్నకు ఇవ్వనేలేదు. మొహమాటం కొద్దీ, వినూత్న కూడా అడగలేక పోయింది. ఒక రోజు వచ్చి, గాజు తాకట్టు పెడితే లేదంటే లేవని మూడు వంద లిచ్చింది. రెండునెలలకు గాను రెండు వందలు చీటీ పాటకు పోగా మిగిలిన వందా, రెండు నెలల పాట లాభం ఇరవయ్యి రూపాయలు తీసుకోమ్మా" అంటూ నూటఇరవయ్యి రూపాయలు వినూత్న చేతిలో పెట్టి వెళ్ళింది.

ఒకటి, రెండుసార్లు రవి ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి వచ్చేసరికి, తన ఇంట్లో నుంచి వస్తూ చిట్టెమ్మగారు గుమ్మం దగ్గర ఎదురయింది. ఆమె చేసే వ్యాపారాలన్నీ అతనికి తెల్సు కాబట్టి, ఆమెఅంటే మంచి అభిప్రాయంలేదు అతనికి. ఒకరోజు వినూత్నను, ఆమె మనింటికి

మృత్యుంజయుడు

నా చెమట నాకు తైలం
నేను కష్టించే దీపాన్ని—
నా పనినాకు ఇంధనం
నేను అలుపెరుగని ఇంజన్ని—
నేను ఒంటరినికాను
నా ఆశ తోడు ఉంది.

ప్రేమ

దొంగని ఆరాధిస్తున్నావా?
వెన్నెల్లో బరువుని చూస్తున్నావా?
తరచి తరచి నీ జ్ఞాపకాల్ని
తవ్వుకుని శోకిస్తున్నావా?
పదిమందిలో ఒంటరితనం
ఒంట్లో వందమంది నడుస్తున్నవడి
అనుభవిస్తున్నావా?
అయితే...అయితే...అది—
అమ్మాయి దూరిన మది.

— నీలాప్రియ

వెందుకొచ్చింది అని అడిగితే, ఇరుగూ,పొరుగ అన్న తర్వాత రాకుండా ఎలా ఉంటారు అంటూ కప్పుమంది తర్వాతెప్పుడూ అత ఆమె విషయం వినూత్న దగ్గర ఎత్తలేదు.

చిట్టెమ్మగారింటికి వెళ్ళిన సుజా ఘోరుమంటూ ఏడుస్తూ ఇంటికి తిరిగొచ్చింద ఆమెందుకు ఏడుసోందో వినూత్నకు అర్థ కాలేదు తరిచి, తరిచి అడిగితే కారణ చెప్పింది. సుజాత చెప్పిన విషయం వినగా వినూత్నకు గుండె ఆగినంత పనయ్యింది

చిట్టెమ్మగారు, చీటీపాట పేరుత అందరిదగ్గరా పోగుచేసిన డబ్బు, తాకట్టు పెట్టుకున్న బంగారంతోబాటు, రాత్రికి రా పరారయిపోయింది ఆమె నడిపే చీటీపాటల ఇంకా నాలుగయిదు ఉన్నాయంట మొత్త డబ్బు పాతికవేలఉంటుందని అంచనా.

"పూలు కూడా కొనుక్కోవటం మానేసి ఎనిమిది వందలు ఇచ్చాను" అంటూ ఏడుస్తూ చేతుల్లో ముఖం దాచుకుంది సుజాత.

రెండు తులాల బంగారపు గాజు కూడా ఆమె దగ్గరే ఉందన్న విషయం, అప్పుడ గురుకు వచ్చి కరెంట్ షాక్ తిన్నదానిల కొయ్యబారి పోయింది వినూత్న.

"గాజేదని ఆయన అడిగితే, ఏమని సమాధానం చెప్పను? కట్టిన ఎనిమిది వందలతో బాటు, రెండు తులాల బంగారం కూడా పోయింది" అంటూ ఏడుపు మొదలు పెట్టింది వినూత్న ఇద్దరూ ఒకర్ని ఒకరు ఓదార్చుకునే స్థితిలో లేరు.

ఇద్దరూ సుజాతా వాళ్ళ పోర్షనులో కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు. తల నెప్పిగా ఉండటం వలన ఒక గంట ముందుగా ఇంటికి వచ్చిన భర్తను వినూత్న గమనించనే లేదు. వీళ్ళిద్దరి మాటలు విన్నాడు ఏం తెలియనట్టుగా, బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

* * *

హుషారుగా ఈల వేసుకుంటూ, ఇంటికి వచ్చాడు రవి. దిగులుగా ఉన్న వినూత్న ముఖం చూసి ఏం తెలియనట్టుగా "ఎందుకలా వున్నావు? ఒంట్లో బాగలేదా?" అడిగాడు మృదువుగా.

"ఏం లేదండీ. కొంచెం తల నెప్పిగా ఉంది, అంతే." భర్తకు టీకప్పు అందిస్తూ, మనస్సులోని బాధను ముఖంలో కన్పించనీయకుండా జాగ్రత్త పడుతూ అంది—

"తలనెప్పిగా ఉందా? అయితే శకుంతలలో

శాస్త్రప్రయోగము • నపుంసకత్వము

సెక్సు హాస్పటల్

దురభ్యాసాలకు
లోనై దాంపత్య
సౌఖ్యం అనుభవించ
లేనివారు వెంటనే
సంప్రతించండి!

డా॥ A. పూర్ణచంద్రరావు
(సెక్సు స్పెషలిస్టు) N.D.F.M.F.U(CEYLON) R.A.M.P
గవర్నరుపేట, మ్యూజియం రోడ్, విజయవాడ-2 (A.P)

మూత్రవ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

Phone No. 63753

స్త్రీపురుషు లెవరైనను, చురుకైన ఏజెంట్లుగా పూర్తి/విరామ సమయంలో పనిచేయుటకు

కావలెను.

నెలకు రు. 300- నుంచి రు. 1000 - యింకా యింకా యెక్కువ సంపాదించవచ్చును నిరుద్యోగులకు చక్కని అవకాశం. పూర్వానుభవం అవసరంలేదు. కరస్పాండేన్సు ద్వారా శిక్షణ. చదవను, వ్రాయను, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు తెలిసి యుండుట చాలును. దరకాస్తు చేయండి.

Advertisers P.O Box No.9447
(ASW-2) DELHI 110051

ఈనెల ఆణిముత్యాలు
సచిత్ర మాస పత్రిక

జోకుల పోటీ

ప్రతినెలా కథా, కవితల పోటీలు నిర్వహిస్తున్న 'ఈనెల ఆణిముత్యాలు' మాస పత్రిక ప్రారంభ సంచికకు జోకుల పోటీ నిర్వహిస్తోంది.

మొదటి బహుమతి రు. 30
రెండవ బహుమతి రు. 20
మూడవ బహుమతి రు. 10

జోకులు **25-6-81** లోగా
ఎడిటర్,
ఈనెల ఆణిముత్యాలు
సచిత్ర మాసపత్రిక
చిత్తూరు—517004కు పంపాలి.

చిట్టెమ్మగారు

నిప్పులాంటి నిజం అనే పిక్చర్ ఆడుతోంది. తలనెప్పిగా వున్నప్పుడు సినిమాకో, షికారుకో వెళితే తగ్గిపోతుంది. టయమవుతుంది. త్వరగా బయలుదేరు'' హడావుడి చేస్తూ అన్నాడు రవి.

" చీర మార్చుకుని, బొట్టు పెట్టుకొని తయారయి వచ్చింది. ఎడమచేతికి వాచీ పెట్టుకుంది. కుడిచేతికి ఆకుపచ్చరంగు మట్టిగాజులేసుకుంది.

''మట్టిగాజులేసుకున్నావెందుకు? బంగారపు గాజులందిగా వేసుకో.''

''చీరకు మ్యాచ్ అవుతాయని, మట్టిగాజులు వేసుకున్నానండీ'' కంగారును కప్పిపుచ్చుకుంటూ అంది వినూత్న.

అప్పటికీ, భార్య తనతో నిజం చెప్పక పోయేసరికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది అతనికి. ''ఎరుపురంగు చీరకు, ఆకుపచ్చరంగు గాజులు మ్యాచ్ అవుతాయా? వినూత్నా! చిట్టెమ్మగారి దగ్గర తాకట్టు పెట్టిన, బంగారపు గాజు విడిపించుకోనేలేదా?'' అన్నాడు తీక్షణంగా వినూత్నవైపు చూస్తూ. భర్త మాటలకు గతుక్కుమంది వినూత్న. కన్నీటితో ఆమె చెంపలు తడిసిపోతున్నాయి. రవి ఆమెను ఓదార్చను కూడా ఓదార్చకుండా చూస్తూ నిల్చున్నాడు. భర్తకు నిజం తెల్సిపోయిందన్న భయంతో ఏడుస్తూ జరిగిందంతా భర్తతో చెప్పింది.

అంతా విన్న తర్వాత, రవికి భార్యమీద కోపం రాలేదు. ఆమె అమాయకత్వానికి అతనికి జాలేసింది.

ఆమెను చేతుల్లోకి తీసుకుని, లాలనగా తనచేత్తో ఆమె వీపుమీద నిమురుతూ ''ఆవిడ చీరలు తెచ్చి, నీకు లాభం తీసుకోకుండా అమ్ముతుందనుకున్నావా? తెలివయిన ఆడవాళ్ళు ఇంట్లో కూర్చుని చేసే వ్యాపారాల్లో ఈ చీరల వ్యాపారం ఒకటి. ఆవిడ ఒక్కో చీరమీద కనీసం పది రూపాయలయినా మీ దగ్గర లాభం తీసుకుంటుంది. ఆమె ఒక్కో చీర ఎంత ఖరీదుకు తెస్తుందో మీకేం తెలుసు? ఆవిడ దగ్గర అప్పుచేసి చీరలు కొనవలసిన అవసరం ఏముంది నీకు? నువ్వు చీరలు కొనుక్కుంటానంటే, నేను కాదంటానా? జీతం రాగానే షాప్కెళ్ళి నీ కవసరం అయిన చీరలు తెచ్చుకోవచ్చుగా?

అభిలాష!

కొత్త కీర్తి
కెరటాల వీపు
మీద కెక్కి స్వారీ
చెయ్యాలని తెగ
ఉబలాట
పడుతూంది మనస్సు!
దొంగ తిమింగాలలాంటి
టాయని ప్రక్కదెబ్బ
తీస్తాయని ఒక
ప్రక్క భయం
పీకుతూ వున్నా
పెంకి గుఱం లాంటి
కొత్త కెరటాల
శిఖరాగ్రాల మీద
ఉద్వేలంగా
ఉరకలు వెయ్యాలంటుంది మనస్సు!

\- వీ రా జీ

మనిషెప్పుడూ వున్నదానితో సంతృప్తి చెందాలిగానీ, అత్యాశకు పోకూడదు. నెలకు ఆవిడకిచ్చిన వందా నీపేర పోస్టు ఆఫీసులో వేసుకోవచ్చుగా? వినూత్నా! భార్యా భర్తల మధ్య ఏటువంటి చిన్న విషయాలలో కూడా అరమరికలు ఉండకూడదు. మూడు-వెయ్యి రూపాయలు పొదుపు చేద్దాం అనుకుని నాలుగువేలు నష్టపెట్టావు. నీలాంటి అమాయకులను మోసం చేసి, డబ్బు సంపాదించుకొనే ''చిట్టెమ్మ'' లాంటి వాళ్ళు ప్రతి ఊళ్ళోనూ ఉంటారు. అలాంటి వాళ్ళు ఊరికోరకమయిన అవతారం ఎత్తుతుంటారు. ఇలాంటి పిచ్చి పనులు ఇంకెప్పుడూ చెయ్యకు'' అన్నాడు మృదువుగా.

''ఈ ఒక్కసారికి నన్ను క్షమించండి. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటి పొరపాటు పనులు చెయ్యను.'' భర్త గుండెలకు హత్తుకుపోతూ అంది వినూత్న.

''జరిగిపోయిందాన్ని గురించి ఆలోచించి మనస్సు పాడుచేసుకోకు. పిక్చర్కు టయమవుతోంది వెళదాంపద'' ఆమె కన్నీరుతుడుస్తూ లాలనగా అన్నాడు.

తేలికపడిన మనస్సుతో, ''అర్థం చేసుకోగల రవి లాంటి సహృదయుడు తనకు భర్తగా లభించటం తన అదృష్టం'' అనుకుంటూ, భర్తను అనుసరించింది వినూత్న.